

Israel 61
Get connected! Get excited! Get ready...

The excitement over Israel's 61st anniversary has begun. – Celebrations and events marking this milestone will be held year round all over New England.

There is truly something for everyone interested in Israel – art & culture, history & politics, scientific & technical achievements, or just plain food, fun & games for the whole family.

"אם תרצו אין זו אגדה"

שישים שנה למדינת ישראל...

If you would like info about the festivities or want to tell others about your event, call us at: 617-738-5038

music lectures art festivals theater food

בוסטון חוגגת את עצמאות ישראל (מאת אייל כהן)

שורת אירועים ציננה את חגיגות עצמאותה ה-61 של מדינת ישראל ברחבי בוסטון. בבתי הכנסת הקהילתיים התקיימו טקסי יום הזכרון והעצמאות ובסימנים נערכה תפילת ערבית חגיגית בה אשר כללה בין היתר ברכה מיוחדת למען שלום מדינת ישראל.

באפריל 30 קיימה הקונסוליה הישראלית ביחד עם ארגונים יהודים מצעד תמיכה במדינת ישראל. קהל רב הגיע לאירוע המרשים אשר זכה לכותרות רבות בעיתונות המקומית. מלבד יהודים ניתן היה לראות בקהל גם תומכים רבים מדתות שונות אשר הגיעו להביע הזדהות עם מדינת ישראל.

ביום ראשון, ה-3 במאי, התכנסה קהילת הישראלים לאירועי יום העצמאות, אשר ארגנו "הבית הישראלי" ותנועת הצופים. בפארק Auburndale בניוטון. מאות הישראלים אשר גישו את הפארק ניהנו ממשחקי ספורט אקטיביים, שירים וריקודים ישראלים והכי חשוב – מהמנגל המסורתי. אירוע זה אומנם לא תרם ל"אוזון" אבל בהחלט העלה את המורל והגיבוש בקרב המשתתפים.

Comments on the May 4th Israeli 61st Independence Day Celebration

I brought my two kids and enjoyed mingling with fellow Israelis. The music was ok the Israeli scouts show was entertaining, overall a fun event. After eating from the grilled meat served at the event, I was totally surprised to hear that some meat products served were not kosher. The event was promoted by the Israeli Consulate, so one would expect that food served in a formal Israeli event would be kosher.

Thanks, David.

מסיבות נוספות ואירועים אחרים יתקיימו במהלך החודשים מאי-יוני.

אריאל זילבר בקרב בוסטון

היוצר והזמר המהמם של "רוצי שמוליק" ו"בטי בם", אריאל זילבר, יגיע אלינו בקרב לבוסטון למופע חד-פעמי של שיריו הישנים והאהובים ושל שירים חדשים מפרי-פסנתרו. זילבר, שהשעתו ברדיו הישראלי כמעט הופסקה בידי שוחרי חופש-הביטוי, בשל דעותיו הפוליטיות השנויות במחלוקת, הגיע להופעה מפתיעה בתל אביב לפני מספר ימים, והניח שהוא עדיין "פרפורמר סוחף". כפי שהגדיר אותו מבקר התרבות של "ידעות אחרונות", זילבר, עטור בזקן, ציציות וכיפה גדולה עלה לבמה ונתן את אחת ההופעות הטובות של השנים האחרונות. במשך שתיים וחצי שעות הוא שר את שיריו היפים והמוכרים, אשר מתאימים להפליא גם בימים אלו, וביניהם: "שמש שמש", "תן לי כוח", "אגדה יפנית", "ואיך שלא", "הולך בטל", "אנו המיואשים", "ברוש", "אני שוכב לי על הגב", "דעותי אמנם שנויות במחלוקת, אבל על המוזיקה שלו יש קונצנזוס – היא מצוינת."

אתמול התברר שזילבר עדיין פרפורמר מרגש וסוחף, עם אנרגיות וקנרול זוהרות ומגנטיות, שמשאירות הרחק מאחור יוצרים דעכניים. ("ידעות אחרונות – מדור תרבות ובידור")

Celebrate Israel with your kids, Sunday, June 7

New England Celebrates Israel family day will take place at the Leventhal-Sidman Jewish Community Center in Newton from 1:00-5:00 p.m.

We invite you to bring your children for camel and pony rides, arts & crafts, JCC Mini Maccabi games, jugglers, balloon artists, magicians and shopping in a mock Israeli supermarket. Older kids can climb the Masada rock wall and experience the IDF ropes course. This free event is for anyone who ever wanted to travel to Israel, and for those of you who long to visit again!

כתבה, צילמה ועיצבה: ד"ר דניה שפירא

ריקודי-העם הישראליים נולדו לפני הכרזת-המדינה, בעקבות יצירת מוסיקה "ישראלית", שמגמתה הייתה ליצור תרבות ייחודית ומאוחדת למדינה-שברך, שתהיה כור-היתוך של התרבויות השונות והמגוונות של בניה ובנותיה, שיגיעו אליה מהפזורות השונות בעולם. מהתחלה נקודתית צנועה בקיבוץ דליה נולדה תנועה עממית ענקית של יוצרים ורוקדים, שמדי-שנה נוספים אליהם יותר-יותר אנשים, נשים וטף בארץ וברחבי-העולם. לא-מכבר התקיים ב-M.I.T. הפסטיבל השנתי לריקודי-עם ישראלים בניו-אינגלנד, וכמו שמצהיר אחד ממשתתפי הנהלה, פרופסור דיוויד קרגר: "ריקודי-עם ישראלים אינם רק מעשה-אמנות נפלא אלא גם מכשיר נהדר ליצירת קהילה של אנשים, שאוהבים לרקוד ביחד, לומדים להכיר האחד את השני, נהיים חברים ומבלים ביחד."

ב-1920 עלתה מגרמניה לארץ-ישראל-פלשתינה החלוצה ו"אמא" של ריקודי-העם הישראליים גורית קדמן (גרטרוד לונגשטיין), והתיישבה בקיבוץ הפציפה שבצמק-זרעאל. לאחר זמן-מה הצטרפה לצוות-העובדים בכפר-הנוער בן-שמן, ולימדה את החניכים ריקודים חדשים. תחום שבו התמחתה בארץ-הולדתה. ב-1944 פנו אל גורית מקיבוץ דליה שבמועצה האזורית מגידו בבקשה, שתכין בקיבוץ מופע-מחולות לרגל חג-השבועות. ההצלחה המסחררת של האירוע הביאה להיווסדו של כנס מחולות-העם, שהתקיים בקיבוץ באותה השנה ועד 1968 מדי מספר שנים, ולאחר-מכן נהפך לאירוע שנתי ענק, בינלאומי, בעיר הגלילית כרמיאל, כש-50 אלף איש ישובים על העשב למרגלות-הרי-הגליל המרהיבים ביופיים. גורית קדמן, שנפטרה ב-1987 בגיל 90, הדריכה באלפנים מדריכים ויוצרים רבים של ריקודי-עם ישראלים. מהידועים שבהם: רבקה שטורמן ויואב אשראי, שהקים (במקור, בגבעתיים) את הלהקה הייצוגית של ישראל לריקודי-עם ישראלים, שהפיעה אותם במשך שנים ברחבי-העולם בהופעותיה הבלתי-נשכחות.

ריקודי-העם הישראליים, כמו ריקודי-עמים בעולם, מועברים מדור-לדור, אך יש להם ייחוד, שאין דומה לו בעולם: מאז היוולדו נוצרים בלא-הפסק ריקודים חדשים. מקוריים, בידי מה שמכנה "יוצרים", שמושפעים מהתרבויות השונות והמגוונות של הזרם הבלתי-פוסק של עולים חדשים מרחבי-העולם. כך, למשל, יהודי-תימן, שבארץ-הולדתם נאסר עליהם לרקוד בפומבי, הביא את "הצעד התימני", שבבוסטון על ניירות קטנים, כמעט במקום, ויצירה מתעקלת, שהתאפשרה במקומות סגורים וצנועים. כך הגיעו גם השפעות מזרח-אירופיות ומקומיות (למשל, ה"דבקה" הדרוזית), ריקודים חסידיים ועוד. הריקודים נוצרו ונוצרים בעיקר לצלילי מוסיקה ישראלית מקורית, אך הושפעו גם ממוסיקה ומריקודים מזרח-תיכוניים וכלל-עולמיים. אלפי אנשים, נשים וטף משתתפים פעמים אחדות בשבוע בחוגים לריקודי-עם במסגרת בית-הספר, בתנועות-נוער ובמתנ"סים, והעברית את המסורת הזאת ליהודים (וגם ללא-יהודים) ברחבי-העולם.

בוסטון צעדה צעד אחד קדימה: לפני 33 שנה ג'ורג' קירבי, שבא ללמוד הנדסת-אלקטרוניקה ב-M.I.T., הצטרף לחבריו הישראליים לערב ריקודי-עם ישראלים במכון, "ומיד התאהבתי בכך! לא אז בלבד שזה חלק מהתרבות הישראלית, ולפיכך מהתרבות היהודית-זה ממש כפי, כי נפגשים ומתחברים עם אנשים חדשים, זו התעמלות טובה, וזה גורם לך לשכוח את עצמך ואת העניינים הכרוכים בלימודים במסוד תחרותי כזה. אגב, לא-מעטים הכירו את בן/בת-זוגם בחוג כזה. גם אני נפגשתי שם את אשתי." ההתלהבות הזאת הביאה אותו להקים את הפסטיבל השנתי לריקודי-עם ישראלים בניו-אינגלנד, במסגרת "הילל" M.I.T. וקהילה גדולה של מתנדבים, "שמגמתו לקבץ ביחד למפגש חברתי-תרבותי אנשים רבים, שאוהבים ריקודי-עם ישראלים, (אחרי ההופעה מצטרפים הצופים לריקודים בחוג), ולא לשם תחרות, להבדיל מאירועים אחרים, מסחריים, שאותם מארגנים אחד או שני אנשים." היום מופיעות בפסטיבל קבוצות מאזור בוסטון-רובי ומרחבי ארצות-הברית, (יש חוגים רבים במסדות אקדמיים, בבתי-כנסת ובבתי-ספר יהודיים), ובין המשתתפים והמדריכים גם ישראלים מקומיים. אלו שרוצים להתמקצע משתתפים בסדנאות שמתקיימות מעת-לעת בהדרכת יוצרים-מדריכים ישראלים, כמו דודו ברזילי, שהגיע לכאן לקיים סדנאות בפסטיבל לריקודי-עמים, שהתקיים בסוף-השבוע בניו-אינגלנד. גולת-הכותרת של רבים מהרוקדים היא השתתפות בפסטיבל בכרמיאל. סוזאן גרבר, היחצנית המתנדבת של הפסטיבל, שלקחה בו חלק מספר פעמים, עדיין נפעמת מהחווייה "הלואי שיכולנו (כלכלית) להביא לפסטיבל שלנו להקות מישראל!"

ארי אטקינסון בן 25-הגיע לפסטיבל ב-M.I.T. משיקאגו עם להקה "שלכת-אביב". הוא החל לרקוד ריקודי-עם ישראלים בגיל 12, בבאפלו, ניו-יורק, שם הוביל אביו את הלהקה המקומית. "גם אני וחבריי רוקדים." כשעבר לשיקאגו, לקולג', חברים אמרו לו, ש"אתה חייב להצטרף ללהקה שלנו. זה כיף גדול, כי נפגשים עם חברים, גם הכרתי את חברתי שם, ובפסטיבלים הכרתי אנשים מישראל ומכאן. אני לא מתכוון להפסיק לרקוד, מה גם שזה אמצעי נפלא לשחרור לחצים."

לא רק יחידים נוטלים חלק בפסטיבל, גם משפחות שלמות. כאלה הם הקרגרים. כאשר אינו עסוק בהוראת ובחקר לגוריתים במעבדה לבינה מלאכותית, דיוויד קרגר, פרופסור להנדסת-אלקטרוניקה ב-M.I.T., חושב כל הזמן על ריקודי-עם ישראלים. "התחלתי לרקוד ב-1983, כשלמדתי בתוכן בברוקליין. חברים שלי כבר השתתפו בחוג, שהתקיים כבר שנים ב-M.I.T. החלטתי להצטרף אליהם באחת הפעמים, ומיד נכבשתי, ומאז אני לא מפסיק לרקוד. לפני שש-שבע שנים, כשהוקמה בבוסטון להקה "זיקוקים", חבריי ואני הצטרפנו אליה. ומאז אנו מופיעים כל שנה בפסטיבל. שנים אחדות אחר-כך מספר חברים עם ילדים אמרנו לכוריאוגרפית שלנו, זקה ראוש, שזה יהיה רעיון טוב להקים להקה משותפת לילדים ולחוריהם, כדי שירקדו ביחד." כך נולדה "סוכרייה", שבה רוקדים ילדיו הצעירים, גבריאל (13.5), אלייז'ה (10) ומירנדה (כמעט בעט ב-7), ואחריה הוקמה "קצפת" לתלמידי-תיכון, "שכבר לא רוצים לרקוד עם חוריהם", שבה רוקד הבכור, עזרא. (על "המשפחה הרוקדת" בגיליון הבא)